

KINH KIM CANG BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT

Hán dịch: Cưu Ma La Thập / Việt dịch: Thích Trí-Tịnh

NGHI THỨC TRÌ TỤNG KINH KIM CANG

TỊNH PHÁP GIỚI CHÂN-NGÔN

Án Lam tóa-ha. (3 lần)

TỊNH KHẨU NGHIỆP CHÂN-NGÔN

Tu rị, tu rị, ma ha tu rị, tu tu rị, ta bà-ha. (3 lần)

TỊNH TAM NGHIỆP CHÂN-NGÔN

**Án ta phạ bà phạ, thuật đà ta phạ, đạt ma ta phạ,
bà phạ thuật độ hám.** (3 lần)

ÁN THỔ-ĐỊA CHÂN-NGÔN

Năng mờ tam mãn đa, một đà nẫm.

Án độ rô, độ rô địa vĩ, ta bà-ha. (3 lần)

TÁN HƯƠNG

Nguyện mây hương màu này
Khắp cùng mười phương cõi
Cúng dường tất cả Phật
Tôn Pháp, chư Bồ-tát
Vô biên chúng Thanh-văn
Và cả thầy Thánh Hiền.
Duyên khởi đài sáng chói
Trùm đến vô biên cõi
Khắp xông các chúng sanh
Đều phát Bồ-đề tâm
Xa lìa những nghiệp vọng
Trọn nên đạo vô thượng.

KỲ NGUYỆN

*Tư thời Việt Nam quốc, kim cư Hoa Kỳ quốc,... đệ tử chúng đẳng cung
đôi Phật tiền thành tâm thiết lễ tu hương hiến cúng phúng kinh Kim Cang
Bát-nhã Ba-la-mật, tập phước nghinh tường, tiêu tai giải nạn, nguyện cầu
âm siêu dương thái sự,... Nguyện thập phương thường trụ Tam Bảo, đức
Bổn sư Thích-ca Mâu-ni Phật, tiêu tai diên thọ Dược Sư Lưu Ly Quang
Vương Phật, Cực-lạc thế giới A Di Đà Phật, đại bi Quán Thế Âm Bồ-tát,
Kim Cang Tạng Bồ-tát, nhất thiết chư đại bồ-tát, chư Thánh Hiền Tăng,
Già-lam thánh chúng thù từ quang giáng đạo tràng chứng minh công đức,
gia hộ hiện tiền đệ tử chúng đẳng tội chướng, báo chướng, phiền não
chướng, nghiệp chướng,... tất giai tiêu diệt, thân tâm thanh tịnh, tinh tấn
tu hành, tùy tâm mãn nguyện.*

TÁN PHẬT

Pháp vương vô thượng tôn

Tam-giới vô luân thất

Thiên nhân chi Đạo sư

Tứ sanh chi Từ-phụ

Ư nhất niệm Quy Y

Năng diệt tam-kỳ nghiệp

Xưng dương nhược tán thán

Úc kiếp mạc năng tận.

QUÁN TƯỚNG

Năng lễ, sở lễ tánh không tịch
Cảm ứng đạo giao nan tư nghĩ
Ngã thử đạo tràng như Đế-châu
Thập phương chư Phật ảnh hiện trung
Ngã thân ảnh hiện chư Phật tiền
Đầu diện tiếp túc quy mạng lễ.

ĐÁNH LỄ TAM BẢO

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam mô Tận Hư Không Biến Pháp Giới Quá Hiện
 Vị-Lai Thập Phương Chư Phật, Tôn Pháp, Hiền Thánh Tăng
 Thường Trụ Tam Bảo. *(1 lạy)*

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam mô Ta-Bà Giáo Chủ Điều Ngự Bốn Sư Thích-
 Ca Mâu-Ni Phật, Đương Lai Hạ Sanh Di-Lặc Tôn Phật, Đại Trí
 Văn-Thù Sư-Lợi Bồ-Tát, Đại Hạnh Phổ Hiền Bồ-Tát, Hộ Pháp
 Chư Tôn Bồ-Tát, Linh Sơn Hội Thượng Phật, Bồ-Tát. *(1 lạy)*

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam mô Tây Phương Cực-Lạc Thế Giới Đại Từ
 Đại Bi A Di Đà Phật, Đại Bi Quán Thế Âm Bồ-Tát, Đại Thế Chí
 Bồ-Tát, Đại Nguyên Địa Tạng Vương Bồ-Tát, Thanh Tịnh Đại
 Hải Chúng Bồ-Tát. *(1 lạy)*

PHỤNG THỈNH BÁT KIM-CANG

Nhất tâm phụng thỉnh Thanh-Trừ-Tai Kim-Cang.

Nhất tâm phụng thỉnh Bích-Độc-Thần Kim-Cang.

Nhất tâm phụng thỉnh Huỳnh-Tùy-Cầu Kim-Cang.

Nhất tâm phụng thỉnh Bạch-Tịnh-Thủy Kim-Cang.

Nhất tâm phụng thỉnh Xích-Thanh-Hỏa Kim-Cang.

Nhất tâm phụng thỉnh Định-Trì-Tai Kim-Cang.

Nhất tâm phụng thỉnh Tử-Hiền Kim-Cang.

Nhất tâm phụng thỉnh Đại-Thần Kim-Cang.

PHỤNG THỈNH TỨ BỒ-TÁT

Nhất tâm Phụng thỉnh Kim-Cang-Quyển Bồ-tát.

Nhất tâm Phụng thỉnh Kim-Cang-Sách Bồ-tát.

Nhất tâm Phụng thỉnh Kim-Cang-Ái Bồ-tát.

Nhất tâm Phụng thỉnh Kim-Cang-Ngũ Bồ-tát.

TÁN HƯƠNG

Lư hương xạ nhiệt,

Pháp-giới mông huân.

Chư Phật hải hội tất diêu văn,

Tùy xứ kiết tường vân,

Thành ý phương ân,

Chư Phật hiện toàn thân.

NAM-MÔ HƯƠNG VÂN CÁI BỒ-TÁT MA-HA-TÁT. (3 lần)

NAM-MÔ ĐẠI BI HỘI THƯỢNG PHẬT, BỒ-TÁT. (3 lần)

ĐẠI BI THẦN CHÚ

Thiên thủ thiên nhãn, vô ngại Đại-bi tâm đà-la-ni.

Nam mô hắc ra đát na đa ra dạ da. Nam mô a rị da bà lô yết đế, thước bát ra da, bồ đề tát đỏa bà da, ma ha tát đỏa bà da, ma ha ca lô ni ca da. Án tát bàn ra phạt duệ, số đát na đát tóa. Nam mô tất kiết lật đỏa, y mông a rị da, bà lô kiết đế, thất Phật ra lăng đà bà.

Nam mô na ra cần trì hê rị, ma ha bàn đa sa mế, tát bà a tha đậu du bằng, a thệ dựng, tát bà tát đa, na ma bà già, ma phạt đạt đậu, đát diệt tha. Án, a bà lô hê, lô ca đế, ca ra đế, di hê rị, ma ha bồ đề tát đỏa, tát bà tát bà, ma ra ma ra, ma hê ma hê, rị đà dựng, cu lô cu lô, kiết mông độ lô độ lô, phạt xà da đế, ma ha phạt xà da đế, đà ra đà ra, địa rị ni, thất Phật ra da, dá ra dá ra. Mạ mạ phạt ma ra, mục đế

lệ, y hê di hê, thất na thất na, a ra sâm Phật ra xá lợi, phạt sa phạt sâm, Phật ra xá da, hô lô hô lô, ma ra hô lô hô lô hê rì, ta ra ta ra, tất rì tất rì, tô rô tô rô, bồ đề dạ, bồ đề dạ, bồ đà dạ, bồ đà dạ, di đế rì dạ na ra cần trì địa rì sắc ni na, ba dạ ma na, ta bà ha. Tất đà dạ, ta bà ha. Ma ha tất đà dạ, ta bà ha. Tất đà du nghệ, thất bàn ra dạ, ta bà ha. Na ra cần trì, ta bà ha. Ma ra na ra, ta bà ha. Tất ra tăng a mục khê da, ta bà ha. Ta bà ma ha, a tất đà dạ, ta bà ha. Giả kiết ra a tất đà dạ, ta bà ha. Ba đà ma yết tất đà dạ, ta bà ha. Na ra cần trì bàn đà ra dạ, ta bà ha. Ma bà lị thắng yết ra dạ, ta bà ha. Nam mô hắc ra đát na, đa ra dạ da. Nam mô a rì da, bà lô yết đế, thước bàng ra dạ, ta bà ha.

Án tất điện đô, mạn đa ra, bạt đà dạ ta bà ha. (3 lần)

NAM-MÔ THẬP PHƯƠNG THƯỜNG TRỤ TAM BẢO. (3 lần)

VĂN PHÁT NGUYỆN

Cúi lạy đấng tam-giới Tôn,
Quy mạng cùng mười phương Phật.
Con nay phát nguyện rộng
Thọ trì Kinh Kim Cang
Trên đền bốn ơn nặng
Dưới cứu khổ tam-đồ
Nếu có kẻ thấy nghe
Đều phát lòng Bồ-đề
Hết một báo thân này
Sanh qua cõi Cực-lạc.

NAM-MÔ BỐN SỰ THÍCH-CA MÂU-NI PHẬT. (3 lần)

THỌ TRÌ KINH

Làm sao được trường thọ
Thân bất hoại Kim-Cang
Lại nữa nhân duyên gì
Được đại lực kiên cố
Làm sao đổi kinh này
Đến tột bờ Cứu-cánh
Nguyện Phật khai mật ý
Rộng nói cho chúng sanh.

KHAI KINH KỆ

Thăm thăm cao siêu Pháp nhiệm màu

Trăm ngàn muôn kiếp khó tìm cầu

Con nay nghe thấy chuyên trì niệm

Nguyện tỏ Như Lai nghĩa nhiệm màu.

NAM-MÔ BỒN SƯ THÍCH-CÁ MÂU-NI PHẬT. (3 lần)

NAM MÔ BÁT-NHÃ HỘI THƯỢNG PHẬT, BỒ-TÁT MA-HA-TÁT. (3 lần)

PHẬT NÓI KINH KIM-CANG BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT

Dao-Tân, Ngài Tam-Tạng Pháp-Sư Cưu-Ma-la-Thập, Hán dịch. Thích Trí-Tịnh, Việt dịch.

1. DUYÊN DO PHÁP HỘI

Ta nghe như vậy: Một thuở nọ, đức Phật ở trong vườn Kỳ-Thọ, Cấp-Cô-Độc, tại nước Xá-Vệ, cùng với chúng đại Tỳ-kheo, một nghìn hai trăm năm mươi người câu hội.

Lúc đó gần đến giờ ăn, đức Thế Tôn đắp y, cầm bát, vào thành lớn Xá-Vệ mà khát thực. Trong thành ấy, đức Phật theo thứ tự, ghé từng

nhà, khất-thực xong trở về Tịnh-Xá, dùng cơm, rồi cất y-bát, sau khi rửa chân xong, đức Phật trải tòa mà ngồi.

2. THIỆN HIỆN THƯA HỎI

Bấy giờ, ông Trưởng-Lão Tu-Bồ-Đề, ở trong đại-chúng, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, trạch áo bên vai hữu, gối bên hữu quỳ sát đất, cung kính chấp tay, mà bạch cùng đức Phật rằng:

Hy hữu thay, đức Thế Tôn! Đức Như-Lai khéo hay hộ niệm các vị Bồ-tát, và khéo hay phó chúc cho các vị Bồ-tát!

Bạch đức Thế-Tôn! Trang thiện-nam, người thiện-nữ, phát tâm Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác, thời phải trụ tâm như thế nào, nên hàng phục tâm mình như thế nào?"

Đức Phật dạy: "Hay thay! Hay thay! Này Tu-Bồ-Đề! Đúng như lời của ông vừa nói, đức Như-Lai khéo hay hộ niệm các vị Bồ-tát, và khéo hay phó-chức cho các vị Bồ-tát.

Nay ông nên lắng nghe, Ta sẽ vì ông mà nói. Trang thiện-nam, người thiện-nữ, phát tâm Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác, phải trụ tâm như thế này, phải hàng phục tâm mình như thế này.

Vâng, bạch đức Thế-Tôn! Con xin vui thích muốn nghe.

3. ĐẠI THỪA CHÁNH TÔNG

Đức Phật bảo ngài Tu-Bồ-Đề: "Các vị đại Bồ-tát phải hàng-phục tâm mình như thế này: bao nhiêu những loài chúng-sanh, hoặc là loài noãn-sanh, hoặc loài thai-sanh, hoặc loài thấp-sanh, hoặc loài hóa-sanh, hoặc loài có hình sắc, hoặc loài không hình sắc, hoặc loài

có tư tưởng, hoặc loài không tư tưởng, hoặc loài chẳng phải có tư tưởng, mà cũng chẳng phải không tư tưởng, thời Ta đều diệt-độ đó mà làm cho tất cả vào nơi vô-dư niết-bàn.

Diệt độ vô lượng, vô số, vô biên chúng sanh như thế, mà thiết không có chúng sanh nào là kẻ được diệt-độ.

Tại sao vậy? Này Tu-Bồ-Đề! Nếu vị Bồ-tát còn có tướng ngã, tướng nhân, tướng chúng-sanh, tướng thọ-giả, thời chẳng phải là Bồ-tát.

4. DIỆU HẠNH KHÔNG CHỖ TRỤ

Lại nữa Tu-Bồ-Đề ! vị Bồ-tát đúng nơi pháp, phải nên không có chỗ trụ-trước mà làm việc bố-thí. Nghĩa là không trụ-trước nơi hình

sắc mà bố-thí, không trụ-trước nơi thanh, hương, vị, xúc, pháp, mà bố-thí.

Này Tu-Bồ-Đề! Vị Bồ-tát phải nên bố-thí như thế, chẳng trụ-trước nơi tướng. Tại vì sao? Vì nếu vị Bồ-tát, không trụ-trước nơi tướng mà bố-thí, thời phước đức nhiều không thể suy lường.

Tu-Bồ-Đề! Nơi ý ông nghĩ sao? Có thể suy lường được cõi hư-không ở phương đông chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn, không thể suy-lường được.

Tu-Bồ-Đề! Có thể suy lường được cõi hư-không ở phương nam, tây, bắc, cõi hư-không ở bốn hướng cạnh, và cõi hư-không ở trên, dưới, chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Không thể suy lường được.

Tu-Bồ-Đề! Vị Bồ-tát không trụ-trước nơi tướng mà bố-thí, thời phước đức cũng lại như thế, không thể suy lường được. Tu-Bồ-Đề! Vị Bồ-tát chỉ phải nên đúng như lời Ta đã dạy đó mà trụ.

5. THẤY LÝ ĐÚNG NHƯ THẬT

Tu-Bồ-Đề! Nơi ý ông nghĩ sao? Có thể do nơi thân tướng mà thấy Như-Lai chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Không thể do nơi thân tướng mà thấy được Như-Lai. Bởi vì sao? Vì đức Như-Lai nói thân-tướng đó chính là chẳng phải thân-tướng.

Đức Phật bảo ông Tu-Bồ-Đề: "Phàm hễ có tướng đều là hư-vọng cả! Nếu nhận thấy các tướng đều là không phải tướng, chính là thấy Như-Lai".

6. CHÁNH TÍN HY HỮU

Ông Tu-Bồ-Đề bạch cùng đức Phật rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Như có chúng-sanh nào được nghe những câu trong bài giảng giải như vậy, mà sanh lòng tin là thiệt chẳng"?

Đức Phật bảo ông Tu-Bồ-Đề: "Ông chớ nói lời ấy! Sau khi đức Như-Lai diệt-độ, năm trăm năm cuối sau, có người trì-giới, tu phước, có thể sanh lòng tin nơi những câu trong bài này mà cho đó là thiệt, thời phải biết rằng người ấy chẳng phải chỉ vun trồng căn-lành từ nơi một đức Phật, hai đức Phật, ba, bốn, năm đức Phật, mà người đó đã vun trồng căn-lành từ nơi vô-lượng nghìn muôn đức Phật rồi.

Như có ai nghe những câu trong bài này sanh lòng tin trong sạch nhần đến chừng trong khoảng một niệm.

Tu-Bồ-Đề! Đức Như-Lai đều thấy, đều biết, những chúng-sanh đó đặng phước-đức vô-lượng dường ấy. Tại vì sao? Vì những chúng-sanh đó không còn có tướng ngã, tướng nhân, tướng chúng-sanh, tướng thọ-giả, không có tướng pháp, cũng không có tướng phi-pháp.

Tại vì sao? Vì những chúng-sanh đó, nếu trong lòng chấp tướng, thời chính là chấp ngã, nhân, chúng-sanh, thọ-giả.

Nếu chấp tướng pháp, thời chính là chấp ngã, nhân, chúng-sanh, thọ-giả, và vì nếu chấp tướng phi-pháp, thời cũng chính là chấp ngã, nhân, chúng-sanh, thọ-giả. Vì thế cho nên, chẳng nên chấp pháp, và cũng chẳng nên chấp phi-pháp.

Cũng bởi nghĩa đó, đức Như-Lai thường dạy rằng: "Nầy các Tỷ-kheo, các ông phải biết pháp của Ta nói ra đó, dù cũng như thuyền bè, đến pháp còn phải xả bỏ, huống nữa là phi-pháp!"

7. KHÔNG ĐẮC, CŨNG KHÔNG THUYẾT

Tu-Bồ-Đề! Ý của ông nghĩ thế nào? Đức Như-Lai có chứng được quả Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác chẳng ? Đức Như-Lai có nói pháp chẳng ?"

Ông Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Như con hiểu ý nghĩa của Phật nói, thời không có pháp nhất định nào gọi là Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác, cũng không có pháp nhất định nào mà đức Như-Lai có thể nói được.

Bởi vì sao? Vì pháp của đức Như-Lai nói đó đều không thể vin lấy, không thể nói được, chẳng phải pháp, chẳng phải không phải pháp. Tại vì sao? Vì tất cả Hiền Thánh, đều do nơi pháp vô-vi mà có từng bậc khác nhau".

8. Y NƠI PHÁP MÀ SANH RA CÔNG ĐỨC

Tu-Bồ-Đề! Ý của ông nghĩ thế nào? Như có người đem bảy thứ báu, đầy cả cõi tam-thiên đại-thiên, để làm việc bố-thí, phước đức của người đó được có nhiều hay chẳng ?

Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Bạch đức Thế-Tôn, rất nhiều! Tại làm sao? Vì phước đức đó, chính là không phải thật phước đức, cho nên đức Như-Lai nói là phước đức nhiều".

Còn như có người nơi trong kinh này, nhẫ đến thọ-trì một bài kệ bốn câu v.v... lại giảng nói cho người khác, thời phước đức này trội hơn phước-đức trước.

Bởi vì sao? Nầy Tu-Bồ-Đề! Tất cả các đức Phật, và pháp Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác của các đức Phật, đều từ kinh này mà có ra.

Nầy Tu-Bồ-Đề! Phật-pháp nói đó chính chẳng phải là Phật-pháp.

9. MỘT TƯỚNG KHÔNG TƯỚNG.

Tu-Bồ-Đề! Vị Tu-Đà-Hoàn có thể tự nghĩ là mình chứng được quả Tu-Đà-Hoàn chẳng ?

Ông Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Bạch đức Thế-Tôn, không thể được !
Bởi vì sao? Vì vị Tu-Đà-Hoàn, gọi là bậc Nhập-Lưu, và chính không

nhập vào nơi đầu, chẳng vào sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp, đó gọi là Tu-Đà-Hoàn".

Tu-Bồ-Đề! Ý của ông nghĩ thế nào? Vị Tư-Đà-Hàm có thể tự nghĩ rằng mình được quả Tư-Đà-Hàm chăng ?

Ông Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Bạch đức Thế-Tôn không thể được! Bởi vì sao? Vì vị Tư-Đà-Hàm gọi là bậc Nhất Vãng Lai, mà thiệt không có vãng lai, đó gọi là Tư-Đà-Hàm".

Tu-Bồ-Đề! Ý của ông nghĩ thế nào? Vị A-Na-Hàm có thể tự nghĩ rằng mình được quả A-Na-Hàm chăng ?

Ông Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Bạch đức Thế-Tôn không thể được! Bởi vì sao? Vì vị A-Na-Hàm gọi là bậc Bất Lai, mà thiệt không có tướng bất lai, cho nên gọi là A-Na-Hàm".

Tu-Bồ-Đề! Ý của ông nghĩ thế nào? Vị A-La-Hán có thể tự nghĩ rằng mình chứng được quả vị A-La-Hán chăng ?

Ông Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Bạch đức Thế-Tôn không thể được! Bởi vì sao? Vì thiết không có pháp chi gọi là A-La-Hán.

Bạch đức Thế-Tôn! Nếu như vị A-La-Hán nghĩ thế này: Ta chứng được quả vị A-La-Hán, thời chính là còn chấp-trước tướng ngã, nhân, chúng-sanh, thọ-giả.

Bạch đức Thế-Tôn! Đức Phật dạy rằng con được môn "vô-tránh tam-muội", là bậc nhất trong mọi người, là bậc A-La-Hán ly-dục thứ nhất.

Bạch đức Thế Tôn! Con không có móng niệm nghĩ rằng con là bậc A-la-hán ly dục.

Bạch đức Thế-Tôn! Nếu con tự nghĩ rằng mình được quả-vị A-La-Hán, thời chắc đức Thế-Tôn chẳng nói: Tu-Bồ-Đề là người ưa hạnh tịch-tịnh. Bởi Tu-Bồ-Đề thiết không móng niệm, mới gọi Tu-Bồ-Đề là ưa hạnh tịch tịnh".

10. TRANG NGHIÊM TỊNH ĐỘ.

Đức Phật bảo ông Tu-Bồ-Đề: "Ý của ông nghĩ thế nào? Thuở xưa, hồi ở chỗ đức Phật Nhiên-Đăng, đức Như-Lai có chỗ chứng đắc nơi pháp chẳng ?"

- Bạch đức Thế-Tôn! Không. Hồi ở chỗ đức Phật Nhiên Đăng, nơi pháp, đức Như-Lai thiết không có chỗ chứng đắc.

Này Tu-Bồ-Đề! Ý của ông nghĩ thế nào? Bồ-tát có trang-nghiêm Phật độ chẳng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Không, tại vì sao? Vì trang-nghiêm Phật-độ đó, chính chẳng phải trang-nghiêm, đó tạm gọi là trang-nghiêm.

Này Tu-Bồ-Đề! Vì thế các vị đại Bồ-tát, phải nên sanh tâm thanh-tịnh như vậy: chẳng nên trụ-trước nơi sắc mà sanh tâm, chẳng nên trụ-trước nơi thanh, hương, vị, xúc, và pháp mà sanh tâm, nên không chỗ trụ-trước mà sanh tâm thanh-tịnh kia.

Này Tu-Bồ-Đề! Ví như có người, thân như núi chúa Tu-Di, ý của ông nghĩ thế nào? Thân của người đó, có lớn chẳng ?

Ông Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Rất lớn. Bởi vì sao? Vì đức Phật nói chẳng phải thân, đó mới gọi là thân lớn."

11. PHƯỚC ĐỨC VÔ VI LÀ HƠN HẾT

Tu-Bồ-Đề! Như trong sông Hằng có bao nhiêu số cát, lại có số sông

Hàng nhiều như số cát đó. Ý của ông nghĩ thế nào? Số cát trong những sông Hằng đó, chừng có nhiều chăng ?

Ông Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Rất nhiều. Nội số những sông Hằng đó đã là nhiều vô-số rồi, huống nữa là số cát trong sông!"

Này Tu-Bồ-Đề! Ta nay lời thật mà bảo ông: Nếu có trang thiện-nam, người thiện nữ nào đem bảy thứ báu đầy cả ngàn ấy Hằng-hà sa-số cõi Tam-thiên đại-thiên để làm việc bố-thí, người đó được phước có nhiều chăng ?

Ông Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Rất nhiều."

Đức Phật bảo ông Tu-Bồ-Đề: "Nơi trong kinh này, nếu có trang thiện-nam, người thiện-nữ nào thọ-trì nhần đến một bài kệ bốn câu

v.v... và giảng nói cho người khác nghe, thời phước đức này hơn phước đức trước kia."

12. TÔN TRỌNG CHÁNH GIÁO

Này Tu-Bồ-Đề! Lại nữa, tùy ở chỗ nào giảng nói kinh này, hẳn đến một bài kệ bốn câu v.v... phải biết chỗ đó, tất cả Trời, Người, A-Tu-La... trong đời, đều nên cúng dường như là tháp miếu thờ đức Phật. Huống nữa là có người nào hay thọ trì, đọc tụng, trọn cả kinh này!

Này Tu-Bồ-Đề! Phải biết người ấy thành tựu pháp tối thượng hy hữu bậc nhất. Còn nếu kinh điển này ở tại chỗ nào, thời chỗ đó chính là có đức Phật, hoặc có hàng tôn trọng đệ tử của Phật.

13. NHƯ PHÁP THỌ TRÌ

Bấy giờ ông Tu-Bồ-Đề bạch đức Phật rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Kinh này gọi tên là gì ? Chúng con phải phụng-trì thế nào ?"

Đức Phật bảo ông Tu-Bồ-Đề rằng: "Kinh này tên là Kim Cang Bát-Nhã Ba-La-Mật, ông nên theo danh tự ấy mà phụng trì."

Bởi vì sao? Nay Tu-Bồ-Đề, đức Như-Lai nói Bát-nhã Ba-la-mật, chính chẳng phải Bát-nhã ba-la-mật, đó gọi là Bát-nhã Ba-la-mật.

Tu-Bồ-Đề! Ý của ông nghĩ thế nào? Đức Như-Lai có chỗ nói pháp chẳng ?

Ông Tu-Bồ-Đề bạch Phật rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Đức Như-Lai không có chỗ nói pháp".

Tu-Bồ-Đề! Ý của ông nghĩ thế nào? Bao nhiêu vi-trần trong cõi tam thiên đại-thiên, thế là nhiều chăng ?

Ông Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Rất nhiều".

Này Tu-Bồ-Đề! Những vi-trần ấy, đức Như-Lai nói chẳng phải vi-trần, đó tạm gọi là vi-trần. Đức Như-Lai nói thế-giới cũng chẳng phải thế-giới, chỉ tạm gọi là thế-giới.

Này Tu-Bồ-Đề! Nơì ý của ông nghĩ thế nào? Có thể do ba mươi hai tướng mà thấy Như-Lai chăng?

- Bạch đức Thế-Tôn! Không. Chẳng có thể do ba mươi hai tướng mà đặng thấy Như-Lai.

Bởi vì sao? Đức Như-Lai nói ba mươi hai tướng chính chẳng phải tướng, đó chỉ tạm gọi tên là ba mươi hai tướng.

Tu-Bồ-Đề! Như có trang thiện-nam, người thiện-nữ nào đem thân-mạng, bằng số cát sông Hằng ra bố-thí. Nếu lại có người giữ theo trong kinh này, mà thọ-trì nhẫn đến những bài kệ bốn câu v.v... mà giảng nói cho người khác nghe, thời phước của người này nhiều hơn người trên.

14. LÌA TƯỚNG TỊCH DIỆT.

Bấy giờ, ông Tu-Bồ-Đề nghe đức Phật nói kinh này, thời ông hiểu thấu nghĩa thú của kinh, nên ông buồn khóc, rơi lệ mà bạch với đức Phật rằng:

Hy hữu thay, đức Thế-Tôn! Đức Phật nói kinh điển rất sâu xa đường ấy, từ ngày trước khi đặng huệ-nhân đến nay, con chưa từng được nghe kinh điển như thế này.

Bạch đức Thế-Tôn! Nếu lại có người nào được nghe kinh này, mà có lòng tin thanh-tịnh, thời chính là sanh thiết tướng. Phải biết người ấy thành tựu công-đức hy hữu bậc nhất.

Bạch đức Thế-Tôn ! Thiết-tướng đó chính chẳng phải tướng, cho nên đức Như-Lai gọi là thiết tướng.

Bạch đức Thế-Tôn! Nay con được nghe kinh điển như thế này, con tin hiểu, thọ trì, chẳng đủ lấy làm khó.

Nếu khoảng năm trăm năm rốt sau ở đời tương lai, mà có chúng-sanh nào được nghe kinh này, rồi tin hiểu thọ trì, thời người ấy chính là hy hữu bậc nhất.

Bởi vì sao? Người ấy không có tướng ngã, không có tướng nhân, không có tướng chúng-sanh, không có tướng thọ-giả.

Vì sao thế? Vì tướng ngã chính là không phải tướng, tướng nhân, tướng chúng-sanh, tướng thọ-giả, chính là không phải tướng! Bởi vì sao? Vì rời lìa tất cả tướng, chính đó gọi là chư Phật.

Đức Phật bảo ông Tu-Bồ-Đề: "Đúng thế ! Đúng thế ! Lại như có người được nghe kinh này mà lòng không kinh hãi, không e sợ, không nhút nhát, thời phải biết người đó rất là hy hữu.

Bởi vì sao? Nay Tu-Bồ-Đề! Đức Như-Lai nói môn Ba-la-mật thứ nhất chính chẳng phải môn Ba-la-mật thứ nhất, đó tạm gọi là môn Ba-la-mật thứ nhất.

Này Tu-Bồ-Đề! Môn Nhẫn-nhục Ba-la-mật, đức Như-Lai nói chẳng phải Nhẫn-nhục Ba-la-mật, đó tạm gọi là Nhẫn-nhục Ba-la-mật.

Bởi vì sao? Này Tu-Bồ-Đề! Như Ta thuở xưa, bị vua Ca-Lợi chặt đứt thân thể. Trong lúc đó, Ta không có tướng ngã, không có tướng nhân, không có tướng chúng-sanh, không có tướng thọ-giả.

Vì sao vậy? Vì thuở xưa, trong lúc thân phần bị chặt rời ra đó, nếu Ta còn có tướng ngã, tướng nhân, tướng chúng-sanh, tướng thọ-giả, thời lẽ ra Ta móng lòng hờn giận.

Này Tu-Bồ-Đề! Ta lại nhớ hồi thuở quá-khứ, trong năm trăm đời, Ta làm vị Tiên nhĩn-nhục. Trong bao nhiêu đời đó, Ta không tướng ngã, không tướng nhân, không tướng chúng-sanh, không tướng thọ-giả.

Tu-Bồ-Đề! Vì thế nên, Bồ-tát phải rời lìa tất cả tướng, phát tâm Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác. Chẳng nên trụ-trước nơi sắc mà

sanh tâm, chẳng nên trụ-trước nơi thanh, hương, vị, xúc, pháp, mà sanh tâm. Nên sanh tâm không trụ-trước vào đâu cả.

Nếu như tâm còn có chỗ để trụ, thời chính là chẳng phải trụ, cho nên đức Phật nói, tâm của Bồ-tát chẳng nên trụ-trước nơi sắc mà bố-thí.

Nầy Tu-Bồ-Đề! Bồ-tát vì lợi ích cho tất cả chúng-sanh, nên phải bố-thí như thế. Đức Như-Lai nói tất cả các tướng chính là không phải tướng, lại nói tất cả chúng-sanh chính là chẳng phải chúng-sanh.

Nầy Tu-Bồ-Đề! Đức Như-Lai là bậc nói lời chơn chánh, lời chắc thiết, lời đúng đắn, lời không phỉnh phờ, lời không sai khác.

Này Tu-Bồ-Đề! Pháp của đức Như-Lai chứng được đó, pháp ấy không thiệt, không hư.

Này Tu-Bồ-Đề! Nếu tâm của Bồ-tát trụ-trước nơi pháp mà làm việc bố-thí, thời như người vào chỗ tối tăm, liền không thấy được chi cả.

Nếu tâm của Bồ-tát, không trụ-trước nơi pháp mà làm việc bố-thí, thời như người có mắt sáng, lại có ánh sáng của mặt trời chiếu đến liền thấy các thứ hình sắc.

Này Tu-Bồ-Đề! Về đời tương lai, nếu có trang thiện-nam, người thiện-nữ nào, có thể thọ-trì, đọc tụng kinh này, liền được đức Như-Lai dùng trí-huệ của Phật, đều biết rõ người ấy, đều thấy rõ người ấy, thấy đều được thành tựu công đức vô lượng, vô biên.

15. CÔNG ĐỨC TRÌ KINH

Này Tu-Bồ-Đề! Nếu có trang thiện-nam, người thiện-nữ nào vào khoảng buổi sáng đem thân-mạng bằng số cát sông Hằng để bố-thí, vào khoảng buổi trưa lại đem thân-mạng bằng số cát sông Hằng để bố-thí, vào khoảng buổi chiều cũng đem thân-mạng bằng số cát sông Hằng để bố-thí; trong vô lượng trăm nghìn muôn ức kiếp, đem thân mạng bố-thí như thế.

Lại như có người nào, nghe kinh điển này mà sanh lòng tin không trái, thời phước của người này, hơn phước của người trước kia, huống chi là biên chép, thọ trì, đọc tụng, nói cho người khác nghe.

Này Tu-Bồ-Đề! Tóm tắt mà nói đó, thời kinh này có vô biên công đức không thể nghĩ bàn, không thể cân lường được.

Đức Như-Lai vì người phát tâm đại-thừa mà nói, vì người phát tâm tối-thượng-thừa mà nói.

Như có người nào, có thể thọ trì, đọc tụng, giảng nói rộng ra cho người khác nghe, thời đức Như-Lai đều biết rõ người ấy, đều thấy rõ người ấy, thấy đều được thành tựu công đức không thể lường được, không thể cân được, không có ngần mé, không thể nghĩ bàn được.

Những người như thế, chính là người gánh vác pháp Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác của đức Như-Lai.

Bởi vì sao? Này Tu-Bồ-Đề! Vì nếu người nào ham ưa pháp tiểu-thừa, chấp-trước tướng ngã, tướng nhân, tướng chúng-sanh, tướng

thọ-giả, thời ở nơi kinh này, người ấy không thể nghe nhận, đọc tụng và giảng nói cho người khác nghe được.

Này Tu-Bồ-Đề! Nếu những nơi chỗ nào mà có kinh này, thời tất cả Trời, người, A-Tu-la,... trong đời đều nên cúng dường. Phải biết chỗ đó chính là tháp thờ đức Phật, đều phải cung kính lễ lạy, đi nhiễu quanh, đem các món hoa hương mà rải trên chỗ đó.

16. SẠCH TRỪ CÁC NGHIỆP CHUÔNG

Lại nữa, này Tu-Bồ-Đề! Như có trang thiện nam, người thiện nữ nào thọ trì, đọc tụng kinh này, hoặc lại bị người khinh tiệt; thì những tội nghiệp đã gây ra trong đời trước, người ấy đáng lẽ sẽ phải đọa vào ác đạo, nhưng bởi trong đời nay bị người khinh tiệt, nên

tội nghiệp đã gây ra trong đời trước đó liền được tiêu diệt, người ấy sẽ được đạo Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác.

Này Tu-Bồ-Đề! Ta nhớ lại hồi thuở trước đức Phật Nhiên-Đăng ra đời, vô lượng vô số kiếp về quá-khứ, Ta gặp được tám trăm bốn nghìn muôn ức na-do-tha các đức Phật, lúc ấy Ta thấy đều hầu hạ, cúng dường, không có luống bỏ qua.

Về đời mạt-thế sau này, nếu lại có người hay thọ trì, đọc tụng kinh này, thời công đức của những người ấy có được, nếu đem so sánh với công đức cúng dường các đức Phật của Ta trong thuở trước, thời sánh không bằng một phần trăm, một phần nghìn muôn ức, cho đến tính đếm thí dụ đều chẳng bằng được.

Nầy Tu-Bồ-Đề! Về đời mạt-thế sau này, nếu có trang thiện-nam, người thiện-nữ nào thọ trì, đọc tụng kinh này, công-đức của những người đây đặng, nếu Ta nói đủ hết cả ra, hoặc có kẻ nghe đó trong lòng liền cuồng loạn, nghi ngờ, không tin.

Nầy Tu-Bồ-Đề! Phải biết rằng, vì nghĩa lý của kinh này chẳng thể nghĩ bàn được, nên quả báo cũng không thể nghĩ bàn được.

17. RỐT RÁO VÔ NGÃ

Bấy giờ, ông Tu-Bồ-Đề bạch với đức Phật: "Bạch đức Thế-Tôn! Trang thiện-nam, người thiện-nữ phát tâm Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác, phải trụ tâm như thế nào? Phải hàng-phục tâm mình như thế nào?

Đức Phật bảo ông Tu-Bồ-Đề: "Trang thiện-nam, người thiện-nữ phát tâm Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác đó, thời phải sanh tâm như vậy: Ta phải diệt-độ tất cả chúng-sanh, diệt-độ tất cả chúng-sanh xong rồi, mà không có một chúng-sanh nào thiệt diệt-độ.

Bởi vì sao? Này Tu-Bồ-Đề! Nếu Bồ-tát còn có tướng ngã, tướng nhân, tướng chúng-sanh, tướng thọ-giả thời chính là chẳng phải Bồ-tát.

Vì có sao? Này Tu-Bồ-Đề! Vì thiệt ra không có pháp chi là phát tâm Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác cả ?

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý ông nghĩ thế nào? Như Lai ở chỗ đức Phật Nhiên Đăng có pháp chi được thành Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác chẳng ?

Bạch đức Thế-Tôn! Không, như chỗ con hiểu nghĩa lý của đức Phật nói, thời ở nơi đức Phật Nhiên-Đăng, Đức Thế Tôn không có pháp chi được thành Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác.

Đức Phật dạy rằng: "Đúng thế! Đúng thế! Này Tu-Bồ-Đề! Thiết không có pháp chi đức Như-Lai đặng Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác."

Này Tu-Bồ-Đề! Nếu có pháp đức Như-Lai đặng Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác, thời đức Phật Nhiên-Đăng đã chẳng thọ ký cho Ta rằng: "Ông ở đời sau sẽ được thành Phật hiệu là Thích-Ca Mâu-Ni."

Bởi thiết không có pháp chi đặng Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác, cho nên đức Phật Nhiên-Đăng mới thọ ký cho Ta mà nói lời

này: "Ông ở đời sau sẽ được thành Phật hiệu là Thích-Ca Mâu-Ni."
 Bởi vì sao? Vì Như-Lai đó chính là nghĩa các pháp như-như.

Nếu có người nói rằng: Đức Như-Lai được thành Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác.

Này Tu-Bồ-Đề! Thiết ra không có pháp chi mà đức Như-Lai được Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác.

Này Tu-Bồ-Đề! Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác của đức Như-Lai chứng được, trong đó không thiết, không hư, vì thế đức Như-Lai nói, tất cả pháp đều là Phật-pháp.

Này Tu-Bồ-Đề! Tất cả pháp mà đức Phật nói đó, chính chẳng phải tất cả pháp, cho nên gọi là tất cả pháp.

Này Tu-Bồ-Đề! Ví như thân người cao lớn.

Ông Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Đức Như-Lai nói thân người cao lớn, chính là chẳng phải thân cao lớn, đó tạm gọi là thân cao lớn".

Này Tu-Bồ-Đề! Bồ-tát cũng như thế. Nếu nói lời như vậy: Ta sẽ diệt-độ vô-lượng chúng-sanh, thời vị đó không gọi là bậc Bồ-tát.

Bởi vì sao? Này Tu-Bồ-Đề! Thiết không có pháp chi gọi là Bồ-tát. Vì thế, đức Như Lai nói tất cả pháp, không ngã, không nhân, không chúng-sanh, không thọ-giả.

Này Tu-Bồ-Đề! Nếu Bồ-tát nói như thế này: Ta phải trang nghiêm Phật-độ, thời vị ấy không gọi là bậc Bồ-tát.

Bởi vì sao? Vì đức Như-Lai nói trang nghiêm Phật-độ đó chính chẳng phải trang nghiêm, đó tạm gọi là trang nghiêm.

Này Tu-Bồ-Đề! Nếu Bồ-tát thông đạt được lý không-ngã, không-pháp đó, thời đức Như-Lai gọi là thiết phải bậc Bồ-tát.

18. QUÁN ĐỒNG NHẤT THỂ

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý của ông nghĩ thế nào? Đức Như-Lai có nhục-nhãn chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Đúng thế, đức Như-Lai có nhục-nhãn.

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý của ông nghĩ thế nào? Đức Như-Lai có thiên-nhãn chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Đúng thế. Đức Như-Lai có thiên-nhãn.

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý của ông nghĩ thế nào? Đức Như-Lai có huệ-nhãn chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Đúng thế. Đức Như-Lai có huệ-nhãn.

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý của ông nghĩ thế nào? Đức Như-Lai có pháp-nhãn chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Đúng thế. Đức Như-Lai có pháp nhãn.

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý của ông nghĩ thế nào? Đức Như-Lai có Phật-nhãn chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Đúng thế. Đức Như-Lai có Phật-nhãn.

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý của ông nghĩ thế nào? Như bao nhiêu cát trong sông Hằng, đức Phật có nói là cát chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Đúng thế, đức Như-Lai nói là cát.

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý của ông nghĩ thế nào? Như bao nhiêu cát trong một sông Hằng, có những sông Hằng bằng số cát như thế, lại có bao nhiêu cõi Phật nhiều bằng số cát trong những sông Hằng đó, như thế chừng có nhiều chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Rất nhiều!

Đức Phật bảo ông Tu-Bồ-Đề: "Bao nhiêu thứ tâm niệm của tất cả chúng-sanh trong ngàn ấy cõi nước, đức Như-Lai đều biết rõ. Bởi vì sao? Vì đức Như-Lai nói các thứ tâm đều là chẳng phải tâm, đó gọi là tâm. Vì có sao ? Này Tu-Bồ-Đề! Tâm quá-khứ không thể được, tâm hiện-tại không thể được, tâm vị-lai không thể được.

19. PHÁP GIỚI THÔNG HÓA VÔ NGẠI

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý của ông nghĩ thế nào? Như có người đem

bảy thứ báu, đầy cả cõi tam-thiên đại-thiên để dùng làm bố-thí. Do nhân duyên như thế, người ấy được phước có nhiều chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Đúng thế. Người đó do nhân duyên ấy, được phước rất nhiều.

Này Tu-Bồ-Đề! Nếu đúng phước đức là có, là hữu-vi, thì đức Như-Lai chẳng nói là được phước đức nhiều. Do vì phước đức là không, là vô-vi, nên đức Như-Lai mới nói là được phước đức nhiều.

20. LÌA SẮC, LÌA TƯỚNG

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý ông nghĩ thế nào? Có thể do sắc thân cụ-túc, mà thấy được đức Phật chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Không. Chẳng nên do sắc thân cụ-túc mà

thấy được đức Như-Lai. Bởi vì sao? Vì đức Như-Lai nói sắc thân cụ-túc, chính chẳng phải sắc thân cụ-túc, đó tạm gọi là sắc thân cụ-túc.

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý ông nghĩ thế nào? Có thể do nơi các tướng cụ-túc mà thấy được đức Như-Lai chăng ?

- Bạch đức Thế-Tôn! Không. Chẳng nên do nơi các tướng cụ-túc mà thấy được đức Như-Lai. Bởi vì sao? Vì đức Như-Lai nói các tướng cụ-túc, tức chẳng phải cụ-túc, đó tạm gọi là các tướng cụ-túc.

21. KHÔNG NĂNG THUYẾT VÀ SỞ THUYẾT

Này Tu-Bồ-Đề! Ông chớ nói rằng đức Như-Lai nghĩ thế này: Ta nên có chỗ thuyết pháp, ông đừng nghĩ như thế. Bởi vì sao? Vì nếu người nào nói rằng: Đức Như-Lai có thuyết pháp, thời là hủy báng đức Phật, không hiểu được nghĩa lý của Phật nói.

Này Tu-Bồ-Đề! Thuyết pháp đó chính thiết không có pháp chi nói được, đó tạm gọi là thuyết pháp.

Bấy giờ, ông Huệ-Mạng Tu-Bồ-Đề bạch đức Phật rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Trong đời vị-lai, chừng có chúng-sanh nào nghe nói pháp này mà sanh lòng tin chân thật chăng?"

Đức Phật dạy rằng: "Này Tu-Bồ-Đề! Chúng-sanh kia chẳng phải chúng-sanh, cũng chẳng phải là không phải chúng-sanh. Bởi vì sao? Này Tu-Bồ-Đề! Những chúng-sanh gọi là chúng-sanh đó, đức Như-Lai nói chẳng phải chúng-sanh, đó tạm gọi là chúng-sanh".

22. KHÔNG PHÁP CHI CÓ THỂ ĐẮC

Ông Tu-Bồ-Đề bạch với đức Phật rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Đức Như-Lai chứng được Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác là không

có chỗ chi đặng ư"?

Đức Phật dạy rằng: "Đúng thế! Đúng thế! Này Tu-Bồ-Đề! Ta ở nơi Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác, nhần đến không có chút pháp chi có thể được, đó mới gọi là Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác".

23. TỊNH TÂM LÀM LÀNH

Lại nữa, này Tu-Bồ-Đề! Pháp đó bình đẳng, không có cao thấp, đó gọi là Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác. Do vì không ngã, không nhờn, không chúng-sanh, không thọ-giả, mà tu tất cả pháp lành, liền được Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác.

Này Tu-Bồ-Đề! Pháp lành đã nói đó, đức Như-Lai nói chính chẳng phải pháp lành, đó tạm gọi là pháp lành.

24. PHƯỚC TRÍ KHÔNG GÌ SÁNH

Này Tu-Bồ-Đề! Như trong cõi tam-thiên đại-thiên có bao nhiêu núi chúa Tu-Di, nếu có người góp cả bảy thứ báu lại bằng những núi Tu-Di đó đem dùng làm bố-thí.

Nơi kinh Bát-Nhã Ba-La-Mật này, nhãn đến một bài kệ bốn câu, v.v... nếu có người thọ trì, đọc tụng, giảng nói cho kẻ khác nghe, thời phước đức của người bố-thí trước, sánh không bằng một phần trăm, một phần nghìn muôn ức, cho đến tính đếm thí dụ đều chẳng bằng được.

25. HÓA ĐỘ, KHÔNG CHỖ HÓA ĐỘ

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý của ông nghĩ thế nào? Các ông chớ cho rằng đức Như-Lai nghĩ như vậy: Ta phải hóa-độ chúng-sanh.

Này Tu-Bồ-Đề! Ông đừng nghĩ như thế. Bởi vì sao? Vì thiệt không có chúng-sanh nào đức Như-Lai độ cả. Nếu có chúng-sanh mà đức Như-Lai độ đó, thời đức Như-Lai còn có tướng ngã, tướng nhơn, tướng chúng-sanh, tướng thọ-giả.

Này Tu-Bồ-Đề! Đức Như-Lai nói có ngã đó chính chẳng phải có ngã, mà kẻ phàm-phu lại cho là có ngã. Này Tu-Bồ-Đề! Phàm-phu đó, đức Như-Lai nói chính chẳng phải phàm-phu, đó tạm gọi là phàm-phu.

26. PHÁP THÂN KHÔNG PHẢI SẮC TƯỚNG

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi ý của ông nghĩ thế nào? Có thể do nơi ba mươi hai tướng mà xem là đức Như-Lai chăng ?

Ông Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Đúng thế! Đúng thế! Do nơi ba mươi hai tướng mà xem là đức Như-Lai".

Đức Phật dạy rằng: "Này Tu-Bồ-Đề! Nếu do nơi ba mươi hai tướng mà xem là đức Như-Lai đó, thời vua Chuyển Luân Thánh Vương chính là đức Như-Lai rồi."

Ông Tu-Bồ-Đề bạch với đức Phật rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Theo như con hiểu nghĩa lý của đức Phật nói, thời chẳng nên do nơi ba mươi hai tướng mà xem là đức Như-Lai". Bấy giờ đức Thế-Tôn liền nói kệ rằng:

Nếu dùng sắc thấy ta,
Dùng âm thanh cầu ta,
Người ấy tu đạo tà!

Chẳng thấy được Như-Lai.

27. KHÔNG ĐOẠN, KHÔNG DIỆT

Tu-Bồ-Đề! Nếu ông nghĩ thế này: Đức Như-Lai chẳng do nơi tướng cụ-túc mà được Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác.

Này Tu-Bồ-Đề! Ông cũng đừng nghĩ như vậy: Đức Như-Lai chẳng do nơi tướng cụ-túc mà được Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác.

Này Tu-Bồ-Đề! Nếu ông nghĩ như vậy: Người phát tâm Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác nói các pháp đều đoạn diệt. Ông đừng nghĩ như thế.

Bởi vì sao? Vì nơi các pháp, người phát tâm Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác không nói tướng đoạn diệt.

28. KHÔNG THỌ NHẬN, KHÔNG THAM TRƯỚC

Này Tu-Bồ-Đề! Nếu Bồ-tát đem bảy thứ báu đầy cả những cõi nước bằng số cát sông Hằng để làm việc bố-thí.

Nếu lại có người biết lý vô-ngã của tất cả pháp mà đặng thành nhẫn trí. Vị Bồ-tát này được công đức hơn phước đức của vị Bồ-tát trước. Bởi vì sao? Này Tu-Bồ-Đề! Vì các vị Bồ-tát không nhận lấy phước đức.

Ông Tu-Bồ-Đề bạch với đức Phật rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Tại sao các vị Bồ-tát không nhận lấy phước đức"?

Này Tu-Bồ-Đề! Vị Bồ-tát phạm có làm việc phước đức thời chẳng nên tham-trước, vì thế nên nói là chẳng nhận lấy phước đức.

29. BỐN OAI NGHI ĐỀU VẮNG LẶNG

Này Tu-Bồ-Đề! Nếu có người nói: Đức Như-Lai hoặc đến, hoặc đi, hoặc ngồi, hoặc nằm, thì người ấy không hiểu nghĩa của Phật nói. Bởi vì sao? Vì Như-Lai đó, không từ nơi nào lại, mà cũng không đi về đâu, nên gọi là Như-Lai.

30. NGHĨA LÝ MỘT HỢP TƯỢNG

Này Tu-Bồ-Đề! Như có trang thiện-nam, người thiện-nữ đem cũi tam thiên đại thiên đập nát ra vi-trần. Nơi ý ông nghĩ thế nào? Các vi-trần đó có nhiều chăng ?

Ông Tu-Bồ-Đề bạch rằng: "Bạch đức Thế-Tôn! Rất nhiều. Bởi vì sao? Vì nếu những vi-trần đó là thiệt có, thì đức Phật chẳng nói là những vi-trần.

Vì có sao? Vì đức Phật nói những vi-trần chính chẳng phải những vi-trần, đó tạm gọi là những vi-trần.

Bạch đức Thế-tôn! Cõi tam thiên đại-thiên của đức Như-Lai nói, chính chẳng phải thế giới, đó tạm gọi là thế giới. Bởi vì sao? Vì nếu thế giới là thiết có ấy, thời là một hợp tướng. Đức Như-Lai nói một hợp tướng chính chẳng phải một hợp tướng, đó tạm gọi là một hợp tướng.

Này Tu-Bồ-Đề! Một hợp tướng đó thật là chẳng thể nói được, chỉ nơi kẻ phàm-phu tham chấp việc ấy thôi.

31. TRI KIẾN CHẴNG SANH

Này Tu-Bồ-Đề! Như có người nói: Đức Phật nói ngã kiến, nhân kiến, chúng-sanh kiến, thọ-giả kiến. Nơi ý của ông nghĩ thế nào?

Người ấy có hiểu nghĩa lý của đức Phật nói chăng ?

Bạch đức Thế-Tôn! Không. Người ấy không hiểu nghĩa lý của đức Phật nói. Bởi vì sao? Đức Thế-Tôn nói ngã-kiến, nhân-kiến, chúng-sanh kiến, thọ-giả kiến, chính chẳng phải ngã kiến, nhân-kiến, chúng-sanh kiến, thọ-giả kiến, đó tạm gọi là ngã kiến, nhân kiến, chúng-sanh kiến, thọ-giả kiến.

Này Tu-Bồ-Đề! Nơi tất cả pháp, người phát tâm Vô-thượng Chánh-đẳng Chánh-giác phải biết như thế, thấy như thế, tin hiểu như thế, chẳng sanh pháp-tướng.

Này Tu-Bồ-Đề! Pháp-tướng nói ra đó, đức Như-Lai nói chính là không phải pháp-tướng, đó tạm gọi là pháp-tướng.

32. ỨNG HÓA KHÔNG PHẢI THẬT

Này Tu-Bồ-Đề! Như có người đem bảy thứ báu đầy cả vô lượng vô số cõi nước để làm việc bố-thí. Như có trang thiện-nam, người thiện-nữ nào phát tâm Bồ-đề, thọ trì kinh này, nhần đến một bài kệ bốn câu, v.v... tự mình thọ trì, đọc tụng, lại giảng cho kẻ khác nghe, thời phước đức của người này hơn người trước.

Giảng nói cho người khác nghe như thế nào? Không chấp lấy nơi tướng, như-như chẳng động. Bởi vì sao?

Tất cả những pháp hữu-vi

Khác nào mộng huyễn, khác gì điện, sương

Như bóng nước, như ảnh tượng

Xét suy như thế cho thường chớ quên!

Đức Phật nói kinh này xong, Trưởng-Lão Tu-Bồ-Đề cùng với các vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-Ni, Ưu-Bà-Tắc, Ưu-Bà-Di, tất cả Trời, Người, A-Tu-La, v.v... trong thế gian, nghe những lời của Đức Phật dạy, thấy đều rất vui mừng, tin nhận, vâng theo tu hành.

KINH KIM CANG BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT.

Hơn năm ngàn chữ diệu khó lường
 Trên tám trăm vị giải kỹ càng
 Trân trọng chư nhân thôi hướng ngoại
 Hồi quang trực hạ tự thừa đương.
 Quỷ thần cúi đầu nghe tiếng kinh
 Diệu ngộ viên thông vạn pháp minh
 Từ đây chư nhân như hội đắc

Như vậy cần chỉ hỏi tiền trình.
Có được thân người rất gian nan
Chớ nắm phù sanh quá tầm thường
Phải nhờ Kim-cang tam-muội lực
Dạy thẳng cách phá ải tử sanh.

Thấy sắc không dính sắc
Nghe thanh không là thanh
Sắc thanh không gì ngại
Gần đến Pháp vương thành.

Đoạn nghi sanh tín
Dứt tướng vượt tông
Liên quên nhân pháp hiểu chân-không

**Mùi Bát-nhã muôn trùng
Bốn câu dung thông
Phước đức khen vô cùng.**

BÁT NHÃ VÔ TẬN TẠNG CHÂN NGÔN:

**Nam mô bạc già phạt đế, bát rị nhã ba la mật đa duệ, đát diệt tha.
Án, ngọt rị địa rị thất rị, thú rô thú rô tri, tam mật lật tri, phạt xả duệ,
tóa-ha. (3 lần)**

KIM CANG TÂM CHÂN NGÔN:

Án – ô luân ni, ta bà-ha. (3 lần)

BỔ KHUYẾT CHÂN NGÔN

**Nam-mô hát ra đát na đa ra dạ da, khô ra khô ra, cu trụ cu trụ,
ma ra ma ra. Hổ ra hồng, hạ hạ tô đát noa hồng, bát mật noa,
ta bà-ha. (3 lần)**

PHỔ HỒI HƯỚNG CHÂN NGÔN

**Ấn – tát mọ ra, tát mọ ra, di mọ năng tát cốt ra, ma-ha
chước cáp ra hồng. (3 lần)**

KIM CANG BỒ KHUYẾT CHÂN NGÔN

Ấn – hô rô hô rô, xả duệ mục khế, toá-ha. (3 lần)

THỨ NHỨT HỒI HƯỚNG:

Chân-như thiết tế, tâm tâm khế hợp.

THỨ HAI HỒI HƯỚNG:

Vô-thượng Phật-quả, Bồ-đề niệm niệm viên mãn.

THỨ BA HỒI HƯỚNG:

Pháp-giới nhất thiết chúng-sanh, đồng sanh tịnh-độ.

TÁN THÁN

Kim-cang công đức,

Diệu lý nan lương,

Như-Lai vị chúng quảng tuyên dương.

Thọ thí ngộ chân-thường,

Dĩ chư hoa hương.

Phổ tán Pháp Trung Vương.

NAM MÔ KỲ VIÊN HỘI THƯỢNG PHẬT, BỒ-TÁT

MA-HA-TÁT. (3 lần)

MA-HA BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA TÂM KINH

Quán-tự-tại Bồ-tát hành thâm Bát-nhã Ba-la-mật-đa thời, chiếu kiến ngũ-uẩn giai không, độ nhất thiết khổ ách.

Xá-Lợi-Tử! Sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức thị không, không tức thị sắc, thọ, tưởng, hành, thức, diệt phục như thị.

Xá-Lợi-Tử! Thị chư pháp không tướng, bất sanh, bất diệt, bất cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm. Thị cố không trung vô sắc, vô thọ, tưởng, hành, thức, vô nhân, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý; vô sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp; vô nhân giới, nãi chí vô ý-thức-giới, vô vô-minh, diệt vô vô-minh tận, nãi chí vô lão tử, diệt vô lão tử tận; vô khổ, tập, diệt, đạo; vô trí, diệt vô đắc, dĩ vô sở đắc cố.

Bồ-đề tát-đỏa y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, tâm vô quái ngại; vô quái ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên đảo mộng tưởng, cứu cánh Niết-bàn.

Tam thế chư Phật y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, đắc A-nậu-đa-la-tam-miệu tam bồ-đề.

Cố tri Bát-nhã Ba-la-mật-đa, thị đại thần chú, thị đại minh chú, thị vô thượng chú, thị vô đẳng đẳng chú, năng trừ nhứt thiết khổ, chân thật bất hư.

Cổ thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa chú, tức thuyết chú viết:

Yết-đế yết-đế, ba-la yết-đế, ba-la-tăng yết-đế, Bồ-đề tát ba ha. (3 lần)

BÁT NHẤT THIẾT NGHIỆP CHUƠNG
ĐẮC SANH TỊNH ĐỘ ĐÀ RA NI

Nam-mô A di đà bà dạ

Đa tha dà đa dạ, đa địa dạ tha:

A di rị đô bà tỳ

A di rị đa tất đam bà tỳ

A di rị đa tì ca lan đế

A di rị đa tì ca lan đa

Dà di nị dà dà na

Chỉ đa ca lệ Ta-bà-ha. (3 lần)

TÁN PHẬT

A Di Đà Phật thân kim sắc

Tướng hảo quang minh vô đẳng luân

Bạch hào uyển chuyển ngũ Tu-di

Cám mục trừng thanh tứ đại hải

Quang trung hóa Phật vô số ức

Hóa Bồ-tát chúng diệc vô biên

Tứ thập bát nguyện độ chúng sanh

Cửu phẩm hàm linh đẳng bỉ ngạn.

Nam-mô Tây-phương Cực-lạc thế giới đại từ đại bi A Di Đà Phật.

Nam-mô A Di Đà Phật. (108 lần)

Nam-mô Đại bi Quán Thế Âm Bồ-tát. (3 lần)

Nam-mô Đại Thế Chí Bồ-tát. (3 lần)

Nam-mô Địa Tạng Vương Bồ-tát. (3 lần)

Nam-mô Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ-tát. (3 lần)

HỒI HƯƠNG

Phúng kinh công đức thù thắng hạnh

Vô biên thắng phước giai hồi hương

Phổ nguyện pháp giới chư chúng-sanh

Tốc vãng vô lượng quang Phật-sát.

Nguyện tiêu tam chương trừ phiền-não
Nguyện đắc trí tuệ chơn minh liễu
Phổ nguyện tội chương tất tiêu trừ
Thế thế thường hành Bồ-tát đạo.

Nguyện sanh Tây-phương Tịnh-độ trung
Cửu phẩm liên hoa vi phụ mẫu
Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh
Bất thối Bồ-tát vi bạn lữ.

Nguyện dĩ thử công đức
Phổ cập ư nhất thiết
Ngã đẳng dữ chúng sanh
Giai cộng thành Phật đạo.

PHỤC NGUYỆN

Thượng lai đệ tử chúng đẳng, cung tỳ Phật tiên, thành tâm phúng tụng Lễ Sám Hồng Danh, Kim Cang Bát-nhã Ba-la-mật kinh, cập niệm Phật công đức chuyên vì hồi hướng kỳ nguyện cho đệ tử .... chúng con tiêu tai tiêu nạn, tật bệnh tiêu trừ, tội chướng, báo chướng, phiền não chướng, nghiệp chướng tất giai tiêu diệt, thân tâm thanh tịnh, tinh tấn tu hành, hiện tiền phước huệ trang nghiêm, một hậu đắc A Di Đà thọ ký.

Phổ nguyện: âm siêu dương thối, pháp giới chúng-sanh, tình dữ vô tình, tề thành Phật đạo.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

TAM TỰ QUY

**Tự Quy y Phật, Đương nguyện chúng sanh, Thể giải đại đạo,
Phát Vô-thượng tâm.**

**Tự Quy y Pháp, Đương nguyện chúng sanh, Thâm nhập kinh
tạng, Trí huệ như hải.**

**Tự Quy y Tăng, Đương nguyện chúng sanh, Thống lý đại
chúng, Nhất thiết vô ngại.**

**Nguyện đem công đức này
Hướng về khắp tất cả
Đệ tử và chúng sanh
Đều trọn thành Phật đạo.**

HÒA NAM THÁNH CHÚNG !